

Ac. 623/09

OKRUZNI SUD U PRIZRENU Troclano Drugo stepeno sudijsko vece sa sudijama Vladimir Kanev, EULEX medjunarodni parnicni sudija kao predsedavajući sudija, sudija Klaus Huener, EULEX medjunarodni parnicni sudija i sudija Erdogan Haxhibegiri, parnicni sudija Okružnog Suda u Prizrenu kao sudija saradnik, nakon razmatranja žalbe, podnesene od strane [REDACTED] koju zastupa [REDACTED] iz Prizrena a protiv odluke od 22.10.2009 o odbacivanju slucaja C N 422/09 Opstine Prizren, sa optuzenim [REDACTED], donosi sledecu:

ODLUKU

Prvostepena odluka u slucaju C N 422/09 dana 22.10.2009 se ovim **UKIDA** a slucaj se **VRACA** Opštinskom Sudu u Prizrenu radi pracenja redovne procedure.

OBRAZLOZENJE:

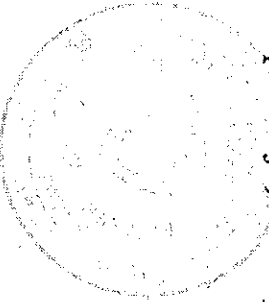
Prvostepeni Slucaj je zapocet u Prizrenu 19/05/2005. Tuzilac [REDACTED] tvrdi jos od 1993 da je ona vlasnik nekretnine na Kosovu, tacnije gradjevinsko zemljiste [REDACTED], katastarska parcele [REDACTED] u Prizrenu. 1997 god. uz vazecu gradjevinsku dozvolu zapocela je izgradnju kuce i zavrсила prizemlje i prvi sprat.

Avgusta 1999 god. morala je da napusti Prizren zbog pretnji i napada na nju i njenog muza.

Prema tvrdnji 2002. god. tuzeni [REDACTED] je na nezakonit nacin zauzeo spornu imovinu i nastavio sa izgradnjom koja je bila zapoceta od strane tuzioca. Trazena pravna pouka se nalazi u clanu 25 o Osnovnim Imovinskim Odnosima. Djordjevic trazi da joj se plac dovede u prethodno stanje od strane tuzenog i o njegovom trosku.

22.10.2009 god. Opštinski Sud u Prizrenu je odbacio slucaj kao neprizvatljiv. U Prvostepenoj odluci se navodi:

“u konkretnom slucaju, shodno clanu 2.5 Regulative 1999/23, za osnivanje Direktorijata i Komisije za razmatranje stambenih pitanja, u vezi sa clanom 1.2 (c) navedene regulative, u slucaju gde žalbu podnosi fizicko lice koje je bilo vlasnik ili posednik imanja ili je imalo pravo na boravak pre 24.03.1999, a trenutno ga ne poseduje, i kada pravo na svojinu nije

dobrovoljno prebaceno", su isključeni iz kompetencije lokalnih sudova. Pomenuta komisija ima izvršnu nadležnost u vezi slučajeva koji pripadaju tacki 1.2 vec pomenute regulative.

Nadležnost pomenutog tela i žalbe koje spadaju pod izvršnu nadležnost predviđenu članom 2.2 i članom 3.1 u vezi sa članom 8.3 Regulative 2000/60 uključujući i poslednje promene u njoj.

Na glavnom pretresu održanom 22.10.2010 sud je pregledao dokumentat Habitata od 30.04.2005, kojim se imovina vraća tuziocu a tuženi je dužan da u roku od 30 dana napusti pomenuti posed, Istu odluku je verifikovalo isto telo dana 16.12.2005, nakon čega je u konkretnom slučaju spor među strankama rešen odlukom komisije za stambena i imovinska pitanja, stoga je sud dužan da shodno članu 2.7 unapred pomenute regulative uzme u obzir odluku komisije; takva odluka ne može postati predmet ponovnog razmatranja.

Navedene odredbe isključuju nadležnost ovog suda u odlučivanju u ovom parničnom slučaju; premda je ovaj sud zainteresovan po službenoj dužnosti, u vezi sa članom 17 (1) ZPP."

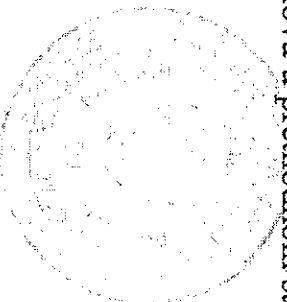
U osnovi opštinski sud u Prizrenu je odbacio slučaj zbog "res judicata" u slučaju, prividno donesena odlukome gore pomenutog HPCC-a.

Zalba, blagovremeno priložena od strane [REDACTED] navodi da je prvostepeni pogresno razumeo tuzbu i pogresno primenio proceduralni zakon.

Prema žalbi u pitanju je pravo nad vlasništvom a ne posedovanje. Tuženi je odgovorio na žalbu i naglasio da tužilac nije vlasnik spornog zemljišta.

Zalba ce se smatrati prihvatljivom. Priložena je unutar vremenskog roka, i poseduje sve neophodne stavke. Ova žalba se u sustini smatra osnovanom.

Odluka protiv koje je podneta žalba predstavlja veliku zabunu između dva različita tipa pravnog leka. Lek pod članom 1.2 (c) UNMIK regulative 1999/23 koja važi za tuzioce koji su izgubili vlasništvo nad nekretninom pod okolnostima navedenim u Regulativi. Popravne mere člana 25 LBPR su potpuno drugačije. Dodeljeno je kao sustinsko pravo vlasnika cija je parcela nelegalno izgrađena od strane neovlasenog lica. U potpunosti je na raspolaganju tuzioca koju ce od tri opcije člana 25 da izabere. U ovom slučaju tuzioc je izabrao "obnova u prethodnom stanju" opciju, ali je sam

zahtev nejasan i neodređen, jer se Prizrenski Opštinski Sud nije pridržavao obaveza po članu 102 Zakona o Parničnom Postupku i nije naredio tuziocu da precizira zahtev.

Tuzba bukvalno navodi da sud treba da dosudi optuženom da zemljište vrati u prethodno stanje. Ovo je samo kopija iz odredbe člana 25, a ne pravilna tuzba. Tuzioc koji zapocne postupak za restoraciju uslova treba da navede tacno stanje u koje trazi da se zemljište vrati. U Slucaju [REDACTED], ona mora da navede prethodno stanje i tacno koji deo gradnje zeli da bude uklonjen.

U tom pogledu prvostepeni sud treba da nju pozove u skladu sa članom 102.1 ZPP.

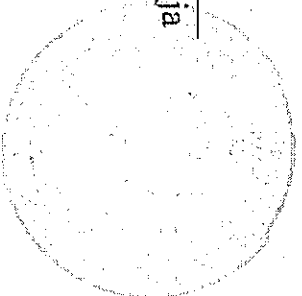
Prema tome, odluka protiv koje je podneta zalba se ponistava i slucaj se upucuje prvostenom sudu radi nastavka prvostepene procedure sa gore pomenutim uputstvima.

Vece je donelo odluku na osnovu gore navedenih razloga.

OKRUZNI SUD U PRIZRENU

A.c. No 205/09 dana 19.02.2010.

Predsedavajući sudija
Vladimir Kanev

Prevod sa engleskog, F. Seferi